

4. Ak sa potvrdí, že Charta sa má v prejednávacom prípade uplatniť, majú sa článok 1 ods. 1 a článok 5 smernice 2011/16 – jednak vzhľadom na analógiu s normou predvídateľnej relevantnosti, ktorá vyplýva zo vzorového daňového dohovoru OECD o príjmoch a majetku, a jednak vzhľadom na zásadu lojálnej spolupráce zakotvenú v článku 4 ZEÚ, spolu s cieľom smernice 2011/16 – vykladať v tom zmysle, že predvídateľná relevantnosť informácií, ktoré jeden členský štát vyžiadal od iného členského štátu, vo vzťahu k danej daňovej veci a k uvedenému daňovému cieľu je podmienkou, ktorú musí uvedená žiadosť o informácie spĺňať, aby príslušnému orgánu dožiadaného členského štátu vznikla povinnosť vyhovieť tejto žiadosti a odôvodniť svoje rozhodnutie o uložení povinnosti tretej osobe, ktorá je držiteľom informácií?
5. Ak sa potvrdí, že Charta sa má v prejednávacom prípade uplatniť, majú sa článok 1 ods. 1 a článok 5 smernice 2011/16 v spojení s článkom 47 Charty vykladať v tom zmysle, že bránia zákonnému ustanoveniu členského štátu, ktoré všeobecne obmedzuje preskúvanie platnosti žiadosti o informácie príslušným vnútroštátnym orgánom tohto štátu, ktorý koná ako orgán dožiadaného štátu, na overenie formálnej správnosti, a že ukladajú vnútroštátnemu súdu v súvislosti so žalobou, aká je opísaná v tretej otázke vyššie, ktorú tento súd prejednáva, povinnosť overiť splnenie podmienky predvídateľnej relevantnosti požadovaných informácií zo všetkých jej hľadísk, ktoré sa týkajú súvislostí s konkrétnou daňovou vecou, o ktorú ide, s uvedeným daňovým cieľom a s dodržaním článku 17 smernice 2011/16?
6. Ak sa potvrdí, že Charta sa má v prejednávacom prípade uplatniť, bráni článok 47 ods. 2 Charty zákonnému ustanoveniu členského štátu, ktoré stanovuje, že príslušný vnútroštátny súd dožiadaného štátu nemôže v súvislosti so žalobou, aká je opísaná v tretej otázke vyššie, ktorú tento súd prejednáva, preskúmať žiadosť o informácie, ktorú predložil príslušný orgán iného členského štátu, a vyžaduje, aby tento dokument bol predložený príslušnému vnútroštátnemu súdu a aby tretia osoba, ktorá je držiteľom informácií, mala k nemu prístup, alebo vyžaduje, aby tento dokument bol predložený vnútroštátnemu súdu bez toho, aby tretia osoba, ktorá je držiteľom informácií, mala k nemu prístup, z dôvodu dôverného charakteru tohto dokumentu, pod podmienkou, že všetky ťažkosti, ktoré tretej osobe, ktorá je držiteľom informácií, vzniknú v dôsledku obmedzenia jej práv, musí dostatočne kompenzovať konanie na príslušnom vnútroštátnom súde?

(¹) Smernica Rady 2011/16/EÚ z 15. februára 2011 o administratívnej spolupráci v oblasti daní a zrušení smernice 77/799/EHS (Ú. v. EÚ L 64, s. 1).

Žaloba podaná 18. decembra 2015 – Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-683/15)

(2016/C 078/08)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: K.-Ph. Wojcik, M. Heller a J. Hottiaux)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že Poľská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (¹), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 130 ods. 1 tejto smernice,

- uložil Poľskej republike povinnosť zaplatiť penále v dennej výške 51 456 eur odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ z dôvodu nesplnenia povinnosti oznámiť opatrenia prijaté na prebratie smernice 2014/59/EÚ,
- uložil Poľskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2014/59/EÚ uplynula 31. decembra 2014.

(¹) Ú. v. EÚ L 173, s. 190.

Odvolanie podané 23. decembra 2015: Česká republika proti rozsudku Všeobecného súdu (siedma komora) z 8. októbra 2015 vo veci T-659/13 a T-660/13, Česká republika/Komisia

(Vec C-696/15 P)

(2016/C 078/09)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Odvolateľka: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek, J. Vlácil, T. Müller, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil v celom rozsahu nariadenie č. 885/2013 (¹) a nariadenie č. 886/2013 (²) a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Subsidiárne odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil napadnutý rozsudok,
- zrušil článok 3 ods. 1, článok 8 a článok 9 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 885/2013 a článok 5 ods. 1, článok 9 a článok 10 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 886/2013 a
- zaviazal Európsku komisiu na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolateľka uvádza na podporu svojho odvolania tri odvolacie dôvody:

Prvý odvolací dôvod založený na porušení zásady právnej istoty. Všeobecný súd sa v napadnutom rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že povinnosti vyplývajúce z nariadenia č. 885/2013 a nariadenie č. 886/2013 sa nevzťahujú na členský štát, ktorý sa na svojom území zatiaľ nerozhodol zaviesť aplikácie a služby inteligentných dopravných systémov, hoci tento záver z uvedených nariadení nijako nevyplýva.